Р Е Ш Е Н И Е
№ 3324

гр. София, 19.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 8 състав,** в публично заседание на 18.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3463** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 9340 от 02.04.2013 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес]05, представлявано от управителя Б. О. Ш., с адрес за призоваване [населено място], [улица], офис 1 срещу ревизионен акт (РА) № 2061201207_1 от 23.05.2012 г., издаден от И. Н. А. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна политика" – С. при Централно управление на НАП.

С жалбата се иска РА да бъде отменен като неправилен, незаконосъобразен, издаден в противоречие на материалния и процесуалния закон. Изложени са доводи за наличието на несъответствия в РА за периода 22.04.2008 г. – 31.12.2008 г. и за периода 01.01.2009 г. – 31.10.2009г. Допълнително се твърди, че в РА са изложени изводи за липса на данъчни документи съобразно чл. 71, ал.1 от ЗДДС, които не са в съответствие с установеното в него фактически положения. Инвокират се съображения, че не е спазена процедурата по чл. 32 от ДОПК при извършване на насрещните проверки на доставчиците на жалбоподателя. Не на последно място е посочено, че при извършване на ревизията, органите по приходите са подходили едностранчиво, като са преценявали само и единствено доказателствата в подкрепа на твърденията му, безпричинно и немотивирано е отхвърлил доказателствата, не е

събрал и/или проверил доказателства и не е отчел редовното водене на счетоводните книги на ревизираното лице.
В хода на съдебното производство [фирма] редовно призован, се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата, моли да се отмени РА и да се присъдят направените разноски.
Ответникът – директорът на дирекция "ОДОП", редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Б., който оспорва жалба, предлага да не се уважава и да се потвърди РА, претендира юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност и доказаност на жалбата.
Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:
Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1112500/03.11.2011 г., издадена от Ц. К. Н., началник на сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП – [населено място], е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на следните видове задълженията по периоди – данък върху добавената стойност за периода 22.04.2008 г. – 31.10.2009 г.
С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – А. Ц. В. на длъжност старши инспектор по приходите – ръководител на екип и И. Н. А. на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена на 10.11.2011 г. на Д. Г. – представляващ на дружеството.
С нова ЗВР № 1201207 от 10.02.2012 г., П. Г. Г. - началник сектор, дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., е продължила срока за извършване на ревизията до 10.03.2012 г. Връчена на 10.02.2012 г.
В 14 дневният срок по чл. 117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад № 1201207/12.03.2012 г. Същият е връчен на 19.03.2012 г. на Е. Й. – главен счетоводител на дружеството. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице е депозирало искане за удължаване на срока за подаване на възражение. Молбата е уважена с решение № 10 – 53 – 07 – 5733 от 06.04.2012 г., издадено от И. А.. Срокът за депозиране на възражение е удължен до 11.05.2012 г. В този срок е депозирано възражения с вх. № 10 – 53 – 03 – 2385.
Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) № К 1201207_1 от 12.03.2012 г., И. Н. А. на длъжност главен инспектор по приходите, е определен за компетентен орган по издаването на РА на [фирма] и е връчена на 08.06.2012 г. на пълномощник на дружеството.
Издаден е РА № 2061201207_1 от 23.05.2012 г, с който са установени задължения за довнасяне - ДДС в размер на 62 568,49 лева и лихви – 21 186,70 лева или общо в размер на 83 755,19 лева.
РА е връчен на 08.06.2012 г. на главния счетоводител Е. Й. И. и срещу него е подадена жалба с вх. № 53 – 06 – 1772 от 12.06.2012 г. по описа на ТД на НАП – С. и вх. № 1424 – 00 – 2496 от 25.06.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., офис Изток.
В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е подписано споразумение ответника и жалбоподателя, с което срокът на решаващия орган е удължен до три месеца.В срока по чл. 156, ал.7 от ДОПК няма произнасяне от решаващия орган, поради което е налице мълчаливо потвърждаване на РА, срещу което е депозирана жалба.

Съгласно изнесеното в РД и РА се установява следната фактическа обстановка:
Безспорно установено по делото е, че предметът на дейност на дружеството е външна и вътрешна търговия със стоки и услуги, строително – монтажни и довършителни работи, посредническа и комисионерска дейност, както и всички други дейности, незабранени от закона.
В хода на ревизията на жалбоподателя е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗД) с изх. № 10 – 53 – 06 – 5733 от 12.12.2011 г. по електронна поща. В приетата административна преписка липсват писмени доказателства, от които да е видно, че ревизираното лице е представило поисканите му документи.
На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. За всеки един от тях е изготвен протокол, както следва: № 11277077 от 20.01.2012 г. и № 1127073 от 20.01.2012 г. относно връчването на ИПДПОЗЛ.
За връчване на изготвените ИПДПОЗЛ са посетени декларирани адреси от посочените дружества. На тези адреси не са намерени управители или представляващи дружествата за извършване на проверка и връчване на ИПДПОЗЛ, документирано с протоколи № 1157463 от 12.12.2011 г. и № 1157462 от същата дата; На 20.12.2011 г. е направено второ посещение на тези двама доставчици, чиито представители не са намерени на обявените адреси. Това обстоятелство е обективирано в протоколи № 1158490/20.12.2011 г. и № 1158491/20.12.2011 г. След което при спазване правилата, регламентирани в чл. 32 от ДОПК, е прието че ИПДПОЗЛ са редовно връчени. В 14 – дневния срок не са представени изисканите документи.
В РД е посочено, че няма данни за формата на счетоводното записване при ревизираното лице. Във връзка с непредставянето на документи, не може да се установи, дали дружеството е организирало и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти.
Допълнително са изложени доводи, че с връчените ИПДПОЗЛ, проверяваните лица, са уведомени, че на основание чл. 37, ал.2 и чл. 56, ал.2 от ДОПК в случай, че исканите документи и обяснения не бъдат представени в определения срок, ще бъдат приети за доказани, съответно за недоказани фактите и обстоятелствата, т.е. не са доказани доставките по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. По тези съображения ревизиращият екип е приел, че липсват доставки, съответно в нарушение разпоредбите на чл. 71 от ЗДДС и на основание чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69 и чл. 70, ал.5 от ЗДДС за [фирма] не е налице правото на приспадане на данъчен кредит по документите описани в дневниците за покупки за ревизирания период.
За отделните ревизирани периоди в РД и РА е посочено, че от жалбоподателя не са представени поисканите документи за доказване на направените покупки и наличието на право на приспадане на данъчен кредит. С връченото ИПДПОЗЛ е уведомено, че на основание чл. 37, ал.4 от ДОПК, при непредставяне на исканите документи, органите по приходите ще приемат, че те не съществуват. На основание чл. 71, т.1 от ЗДДС, ревизията е отказала право на приспадане на данъчен кредит по всички документи, включени в дневника за покупки за отделните периоди, както следва:
Период 22.04.2008 г. – 30.04.2008 г.
Подадена е справка – декларация (СД) в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 1 080,27 лева. Заедно със СД по ал.1 са

подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период не е декларирал продажби и издадени фактури. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за възстановяване 1 080, 27 лева, а според органите по приходите е установил ДДС за възстановяване/внасяне – 0,00 лева

Период 01.05.2008 г. – 31.05.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 402,04 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 3 853,33 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 10 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 402,04 лева, установено ДДС за внасяне – 3 853,33 лева, внесен ДДС – 0,00 лева, дължим ДДС – 3 853,33 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 1 766,87

Период 01.06.2008 г. – 30.06.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 244,42 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период не е декларирал продажби и издадени фактури. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за възстановяване 244,42 лева, а според органите по приходите е установил ДДС за възстановяване/внасяне – 0,00 лева

Период 01.07.2008 г. – 31.07.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 947,30 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 1 800,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 14 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 947,30 лева, установено ДДС за внасяне – 1 800,00 лева, внесен ДДС – 24,65 лева в срок на 13.08.2008 г., дължим ДДС – 1 775,35 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 768,70 лева.

Период 01.08.2008 г. – 31.08.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 27,17 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 850,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 16 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 27,17 лева, установено ДДС за внасяне – 850,00 лева, внесен ДДС – 27,17 лева в срок на 12.09.2008 г., дължим ДДС – 822,83 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 345,47 лева.

Период 01.09.2008 г. – 30.09.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 235,17 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в

размер на 500,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 18 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за възстановяване – 235,17 лева, установено ДДС за внасяне – 500,00 лева, внесен ДДС – 0,00, дължим ДДС – 500,00 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 193,41 лева.

Период 01.10.2008 г. – 31.10.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 254,17 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 1 449,44 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 20 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 254,17 лева, установено ДДС за внасяне – 1 449,44 лева, внесен ДДС – 19,00 лева в срок на 13.11.2008 г., дължим ДДС – 1 430,44 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 534,18 лева.

Период 01.11.2008 г. – 30.11.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 7,48 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 6 903,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 22 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 7,48 лева, установено ДДС за внасяне – 6 903,00 лева, внесен ДДС – 7,48 лева, дължим ДДС – 6 895,52 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 2 484,58 лева.

Период 01.12.2008 г. – 31.12.2008 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 335,79 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период не е декларирал продажби и издадени фактури. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за възстановяване – 335,79 лева, установено ДДС за внасяне/възстановяване – 0,00 лева.

Период 01.01.2009 г. – 31.01.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 286,17 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 6 000,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 25 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 286,17 лева, установено ДДС за внасяне – 6 000,00 лева, внесен ДДС – 0,00 лева, дължим ДДС – 6 000,00 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 2006,36 лева.

Период 01.02.2009 г. – 28.02.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 88,40 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 2 600,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 27 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за възстановяване – 88,40

лева, установено ДДС за внасяне – 2 600,00 лева, внесен ДДС – 0,00 лева, дължим ДДС – 2 600,00 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 841,71 лева.

Период 01.3.2009 г. – 31.03.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 142,46 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 3 197,66 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 29 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 142,46 лева, установено ДДС за внасяне – 3 197,66 лева, внесен ДДС – 4,44 лева в срок на 14.04.2009 г., дължим ДДС – 3 193,22 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 996,61 лева.

Период 01.04.2009 г. – 30.04.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 114,33 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 16 242,36 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 31 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 114,33 лева, установено ДДС за внасяне – 16 242,36 лева, внесен ДДС – 114,33 лева в срок на 13.05.2009 г., дължим ДДС – 16 128,03 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 4 859,68 лева.

Период 01.05.2009 г. – 31.05.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 383,82 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 5 220,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 33 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 383,82 лева, установено ДДС за внасяне – 5 220,00 лева, внесен ДДС – 383,82 лева в срок на 11.06.2009 г., дължим ДДС – 4 836,18 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 1 405,98 лева.

Период 01.06.2009 г. – 30.06.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 244,96 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 3 633,40 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 35 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 244,96 лева, установено ДДС за внасяне – 3 633,40 лева, внесен ДДС – 244,96 лева в срок на 14.07.2009 г., дължим ДДС – 3 388,44 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 950,36 лева.

Период 01.07.2009 г. – 31.07.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран

ДДС за възстановяване в размер на 79,65 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 5 600,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 37 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за възстановяване – 79,65 лева, установено ДДС за внасяне – 5 600,00 лева, внесен ДДС – 0,00 лева, дължим ДДС – 5 679,65 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 1 512,77 лева.

Период 01.08.2009 г. – 31.08.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 246,23 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 2 600,00 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 39 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 246,23 лева, установено ДДС за внасяне – 2 600,00 лева, внесен ДДС – 246,23 лева в срок на 14.09.2009 г., дължим ДДС – 2 353,77 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 612,23 лева.

Период 01.09.2009 г. – 30.09.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 69,39 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период не е декларирал продажби и издадени фактури. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за възстановяване – 69,39 лева, установено ДДС за внасяне/възстановяване – 0,00 лева.

Период 01.10.2009 г. – 31.10.2009 г.

Подадена е СД в срока, съгласно чл. 125, ал.5 от ЗДДС, с деклариран ДДС за внасяне в размер на 278,71 лева. Заедно със СД по ал.1 са подадени и отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневник за покупки и дневник за продажби. Жалбоподателят през този период е декларирал ДДС в издадени от него документи в размер на 3 400,70 лева. Фактурите са подробно описа на стр. 42 от РД. Ревизията е констатирала, че ревизираното лице е декларирало ДДС за внасяне – 278,71 лева, установено ДДС за внасяне – 3 400,00 лева, внесен ДДС – 209,32 лева в срок на 11.11.2009 г., дължим ДДС – 3 191,38 лева. На основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ е определена лихва в размер на 769,04 лева.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените документи с административната преписка и жалбата, както и съдържащите се и приобщени към присъединеното

адм. Дело № 3622/13 г. на АССГ, Първо отделение, 13 – ти състав. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване съдено счетоводна експертиза, която се кредитира изцяло от съда.
От заключението на вещото лице се установява, че фактурите, посочени в РА, по които е отказан данъчен кредит са осчетоводени от жалбоподателя по счетоводни сметки 401 доставчици, 4531 ДДС от покупките, 501 каса в лева, 503 разплащателна сметка в лева, 601 разходи за дейността. Извършените разходи по процесните фактури, са използвани за извършване на облагаеми доставки с подробно описани на стр. 20 от ССЕ, клиенти. Извършените работи по последващите доставки са приемани с приемо – предавателни протоколи, подписани от страните, след което от [фирма] са издавани фактури на всеки клиент. Получените приходи от последващите доставки са отразявани в счетоводството на жалбоподателя по счетоводни сметки 501 каса в лева, 503 разплащателна сметка в лева и 703 приходи от продажби на услуги. Размерът на ДДС по издадените фактури от жалбоподателя са осчетоводени по счетоводна сметка 4532 ДДС от продажбите.
Вещото лице Д. е посочила че издадените фактури от доставчиците за периода от 04.2008 г. до 10.2009 г. са включени в СД по ЗДДС и в дневниците за покупките на ревизираното лице за съответните данъчни периоди. След извършена проверка и преизчисляване на сумите от месечните декларации, посочени в таблицата на задължения в заключителната част на РА, експертизата е установила, че общият размер на задължението е 83 755,19 лева, в т.ч. по ЗДДС в размер на 62 568,49 лева и начислени лихви от ревизиращия орган в размер на 21 186,70 лева.
При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:
Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.
По смисъла на чл. 6 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Законодателят в чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС е посочил в какво представлява данъчен кредит и правото на неговото признаване, а именно данъчен кредит е сумата на данъка, която

регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; осъществен от него внос; изискуемия от него данък като платец по глава осма. Това право възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Доставки с право на приспадане на данъчен кредит са налице, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави; начисления данък при внос на стоки по чл. 56 и чл. 57; изискуемия от него данък като платец по глава осма.

От горното следва правния извод, че съгласно нормата по чл. 69, ал. 1 от ЗДДС правото на данъчен кредит е обвързано преди всичко с получаването на стоките или услугите, предмет на доставка и то изпълнена от доставчика, издал съответната фактура, както и с последващото разпореждане с получените стоки или услуги.

Липсата на достатъчно доказателства, както при получателя, така и непредставянето на такива от доставчика, доказва, че в случая не е налице едното от кумулативно посочените в чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС условия, поради което на жалбоподателя законосъобразно е отказано право на данъчен кредит.

Нещо повече констатациите в РА не се опровергаха в хода на съдебното производство, напротив същите се потвърдиха и от приетата ССЕ. Направените възражения в жалбата не са подкрепени с писмени доказателства. Едва в хода на съдебното производство с молба от 17.05.2013 г. жалбоподателят е депозирал под опис относимите за ревизията фактури, които са обособени в самостоятелен класьор към делото. Не са представени писмени доказателства във връзка с транспорта на описаните в отделните фактури стоки, както и приемо – предавателни протоколи, не са представени договори, както и доказателства за какви обекти и къде са вложени получените стоки от жалбоподателя.

Неоснователно е възражението и че ревизиращите не са посочили фактурите, по които е отказано право на данъчен кредит, тъй като в хода на ревизията жалбоподателят не е представил изисканите му документи и е работено единствено по наличните данни в базата на НАП. Именно поради бездействието на ревизираното лице му е отказано право на данъчен кредит.

Що се отнася до твърдяното разминаване в жалбата,приетата по делото ССЕ с отговора на последния й поставен въпрос от страна на жалбоподателя, категорично посочва, че правилно е определен размера

на дължимия ДДС за ревизирания период.
Настоящият съдебен състав като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, установеното в РА, както и посоченото в СЕ, намира, че установените счетоводни отразявания при жалбоподателя не са достатъчно основание за признаване право на данъчен кредит, защото в отговора на трети въпрос по дело С – 18/13 на С. изрично е посочено, че Директива 2006/112 не допуска национална разпоредба, съгласно, която услугата се счита за извършена на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от съответната доставка. Следователно в настоящия случай не може да намери приложение нормата на чл. 12 от ППЗДДС.
С оглед изхода на спора и като взе предвид направените искания от страните за присъждане на сторените по делото разноски, съотношението на уважената и отхвърлената част и на основание чл.161 от ДОПК във връзка с чл. 8, във връзка с чл. 7, ал.2, т.4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в редакция към ДВ, бр. 43 от 08.06.2010 г.), съдът намира, че на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 2125 лева (две хиляди сто двадесет и пет лева).

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № 2061201207_1 от 23.05.2012 г., издаден от И. Н. А. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна политика” – С. при Централно управление на НАП.
ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес]05, да заплати на ответника дирекция “Обжалване и данъчно – осигурителна практика” юрисконсултско възнаграждение в размер на 2125 лева (две хиляди сто двадесет и пет лева).
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: